

Obsah čísla:

Úvodem.....	1
Výtah z jednání staršovstva.....	2
Letošní výročí.....	3
Jak žijeme: Marie (Jiřina) a Tomáš Černohorských....	3
Křížlický tábor očima Alušky Trgalové.....	8
Co pro vás přichystali Naši pěvci v říjnu.....	10
Chlebový workshop.....	12
Zažít město jinak.....	14
Kalendář na říjen 2025.....	16

Úvodem

V době, kdy píšu tento úvodník, vstřebávám ještě čerstvou zprávu o úmrtí bratra Jiřího Grubera, faráře v Dambořicích, v Kloboukách u Brna, v Brně I, v Hustopečích a Nikolčicích, předsedy synodů naší církve, seniora brněnského seniorátu, ale také svého vzácného kolegy. S Jirkou jsem se léta potkávala na pastorálkách (každoměsíčních farářských setkáních) a dalších akcích Brněnského seniorátu, při přípravě konventů, později na ekumenických poutích, k jejichž spolupřádání mě přizval, ale také na pravidelných setkáních redakční rady měsíčníku Setkávání, který vydávaly společně všechny čtyři brněnské sbory. Jiří byl zkušený editor, dlouhá léta se podílel na vydávání celocírkevního časopisu pro mládež Bratrstvo, a i na Setkávání mu velmi záleželo. Já jsem příspěvky do něj dlouho brala hlavně jako povinnost, ne vždycky vítanou (zvlášť kolem velikonočních a vánočních svátků, kdy toho bývalo ze všech stran dost i bez článků...). Když jsem pak ale přišla do Dejvic a objevila Souterrain, který je mi svou koncepcí a obsahem bližší, byla jsem moc ráda, že se sborovým časopisem alespoň nějakou zkušenost už mám a psaní úvodníků i dalších textů pro mě není úplné novum. Při psaní těchto řádků si proto s vděčností připomínám setkání na Zelené faře a Jiřího, který zaujatě prochází podklady konkrétního čísla nebo zapáleně představuje koncepci ilustrací na titulní stránky pro nový ročník. A připomínám si i to, kolik docela konkrétních věcí, třeba sborový časopis, by nebylo, kdyby nebylo docela konkrétních lidí, kteří o ně pečují.

Díky, Jiří.

A díky Evo a Dane, kteří po léta pečujete o náš dejvický Souterrain!

Saša Jacobea

Výťah z jednání staršovstva 4. 9. 2025

- setkání staršovstva s novou sborovou sestrou Markétou Petříčkovou
- setkání staršovstva s novým správcem sborových financí Liborem Jílkem
- ohlédnutí za letním obdobím ve sboru
- informace o dění v SZŠ a středisku Diakonie
- informace faráčky k pravidelným aktivitám v sezóně 2025/2026
- odsouhlasení svateb vedených S. Jacobea a M. Trgalovou pod záštitou sboru
- příprava sousedské akce Zažít město jinak (20. 9.)
- stanovení termínu mimořádného staršovstva (21. - 23. 11.)
- informace k uzavření smlouvy s EMUN
- schválení možnosti zřízení debetních karet k účtu Moneta
- výnos cc sbírky na solidaritu sborů 6.920Kč (srpen)
- informace o odeslání splátky cc a seniorátních repartic
- rozhodnutí o financování brožury „Jak žijeme“ z grantu a sborových prostředků
- informace o plánovaném podání grantu pro NP
- poděkování Michaelu Hellerovi
- poděkování za úklid sborových prostor
- poděkování staršovstva vedoucím letního tábora
- zamítnutí žádosti předsednictva konventu o možnost konání konventu 2025 v Dejvicích
- zamítnutí žádosti rodiny Příbylových o sejmutí ukrajinské vlajky z průčelí domu

Příští řádná porada staršovstva: **2. 10. 2025 v 19:00**, své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Petru Hejlovi (ideálně e-mailem).

Letošní výročí

V letošním roce uplyne 100 let od založení kazatelské stanice salvátorského sboru s působností v Bubenči a Dejvicích, a zároveň 60 let od jejího zániku, když se dejvické evangelické společenství stalo samostatným farním sborem. Připomeneme si to v neděli 12. října.

V souvislosti s těmito výročími připravil bratr Jíra Hlavsa již koncem loňského roku kalendář s fotografiemi, které ilustrují život našeho sboru v rozličných podobách a v různých obdobích. K říjnovému termínu chystáme vydat dva sešitky. Prvním z nich bude sborník příspěvků k výročí sboru. Bude obsahovat zásadní stati ze sborníčku vydaného před dvaceti lety, tedy v roce 2005. Ty budou doplněny novými články, odrážejícími jednak život sboru v posledních dvaceti letech, jednak různé pohledy na to, co jsme společně prožívali a prožíváme

Zcela odlišný náhled přináší druhá brožurka. V ní jsou shrnuty rozhovory sestry Nadi Sleziakové s různými členy našeho sboru, které se od podzimu 2021 pravidelně objevovaly v rubrice „Jak žijeme“ našeho sborového časopisu. Ide sice o jednotlivé osudy, ale ty odrážejí dění ve sboru, v celé církvi a ve společnosti. Jsou to obrazy doby, viděné věřícími lidmi. Těch rozhovorů je za uplynulé roky už spousta. Teď v říjnu vyjde první sešitek s těmi nejstaršími. Další bude k dispozici před Vánocemi a na jaře, před výročním sborovým shromážděním, vyjde třetí sešitek s rozhovory do konce letošního roku.

Jan Mašek

Jak žijeme: Marie (Jiřina) a Tomáš Černohorských

V červenci oslavila sestra Marie – Jiřina Černohorská 75. narozeniny, Tomáš byl dlouholetým presbyterem a oba se dvacet let společně starali o finanční záležitosti našeho sboru. Oslovila jsem je a při letním pobytu seniorů v Bělči nad Orlicí odpovídali na moje otázky.

Marie – Jiřina

Jak jsi přišla ke jménu Jiřina, když jsi úředně Marie?

Moje babička (otcova maminka) byla Marie. Tak mě na úřadě nechali zapsat jako Marii. No ale moje maminka byla Jiřina, a tak mě

v zábřežském sboru pokřtili jako Jiřinu. S tímto jménem jsem vyrůstala. Zajímavé bylo, že si toho ani ve škole nevšimli a vysvědčení mám až do šesté třídy se jménem Jiřina Hartová.

Jste početná rodina. Jak jste oslavili Tvoje narozeniny?

Byla to docela velkolepá akce. Sešli jsme se na chatě v Lukách pod Medníkem, u syna. Oslavenců bylo totiž víc. Vnuk 20 let, jeho maminka, naše snacha, slavila padesátiny a já svých 75 let. Z Německa přijela i naše neteř s rodinou, už dlouho patří k nám, do naší rodiny. Grilovalo se celé prase a bylo to spíš jako na vesnické svatbě. No a potom doma, v klidu, s Tomášem.

Můžeš nám říct, odkud pocházíš a něco o své rodině a práci?

Narodila jsem se v Zábřehu na Moravě. Rodiče po „kolektivizaci zemědělství“ pracovali v JZD (pro mladší - Jednotné zemědělské družstvo). V roce 1970 jsem maturovala na ekonomické škole a za rok jsem se vdala. Mě a Tomáše Černohorského oddával bratr farář Jan Trusina. Za rok se nám narodil Dan, další rok Jan a za osm let Olga. V Zábřehu jsme žili do roku 1986. Pak jsme se přestěhovali do Prahy.

Od maturity jsem až do penze pracovala v různých firmách jako účetní.

Kdo se „zasloužil“ o to, že jsi dvacet let úspěšně vedla pro náš sbor podvojně účetnictví?

Když přišlo v roce 2005 rozhodnutí, že sbory musí vést podvojně účetnictví, Tomáš se ve staršovstvu zmínil, že já jsem účetní, a že se mě zeptá. No a bylo to. Tomášovi jsem doma vynadala. On se tím ale Tomáš vlastně zároveň zavázal k tomu, že se bude starat o finanční záležitosti sboru. Tak se z nás stal na dvacet let tým J+T. Nyní jsme již tuto práci předali mladším. Bylo mi v červenci 75 let a to je myslím nejvyšší čas.

Tím jsi navíc získala volný čas. Čím ho teď v důchodu nejvíc vyplňuješ?

Už jsem říkala, že máme tři děti a od nich máme šest vnoučat. Dnes jsou již čtyři dospělí, hrozně to utíká. Protože jsme oba v důchodu, trávíme vždycky půl roku na chatě u Berouna, kde máme zahradu. A skleník. Okurky, rajčata, papriky, kytky. Já jsem se zamilovala do pěstování hortenzií a nepříliš úspěšně se snažím, aby mi kvetly modře. V zimě jsme v Chýni, na chatě by bylo smutno. Lyžování v Alpách, asi tak čtyři týdny. Vesnický literárně ochotnický spolek Arbor. Dosti sranda. A příprava na jaro.

A něco závěrem

Ptala ses na moje krédo, tedy vyznání. No, to naše apoštolské. Ale volně řečeno – být prospěšná tam, kde to umím a mohu posloužit. A jsem šťastná, že mám velkou rodinu, že jsou všichni zdraví, a že žijeme pospolu.

Tomáš

Z jaké rodiny pocházíš?

Narodil jsem se v Praze, tehdy Praha 18 – Břevnov. Pokřtěn jsem byl U Martina ve zdi panem vikářem Šedým. Jinak jsme patřili do střešovického sboru. Táta v té době pracoval jako ředitel Biblické společnosti.

Moje máma a táta Jiřiny se narodili v Zelowě v Polsku. V roce 1922/23 se část exulantů vrátila do bývalé vlasti. Asi dvanáct rodin dostalo pozemky a bydlení v Zábřehu na Moravě.

Můj táta studoval po gymnasiu misijní

školu ve skotském Edinburgu, po absolvování nastoupil jako kazatel pro mládež u pana vikáře Šedého. A ten působil ve sboru v Hrabové a v Zábřehu. Tam se rodiče poznali.

Do Zábřeha jsem jezdil od svých dětských let na prázdniny, k tetám. Jiřinu jsem znal odmala.

V roce 1952 byla komunistickou mocí Biblická společnost zakázána a táta dostal úřední vyhazov z Prahy. Nesměli jsme v Praze bydlet. V lednu 1953 byla Biblická společnost definitivně zrušena. Táta nastoupil jako vikář do Kšel u Českého Brodu (dnes je sbor v Českém Brodě).

Skupinová fotka je moje přízeň ze strany matky. Čísla identifikují k sobě patřící rodiny. Mrně v čepici pode mnou je Petr Hudec.

Jaké byly další osudy vaší rodiny?

Rodiče a starší sourozenci tímto „vyhnanstvím“ dosti trpěli, ale ze mě se stal normální šťastný vesnický kluk. Se vším všudy. Dosti „lotr“. Logicky, do Kšel jsem přišel, když mi bylo pět let. Táta zemřel, když mi bylo deset. Bydleli jsme zatím dál ve Kšelích a čekali na byt v Praze, na Červeném vrchu.

Když mi bylo patnáct, tragicky zemřel bratr. Bylo mu 22 let, byl srpen 1963.

Pomohli příbuzní ze Zábřeha, uvolnil se tam úplně nový byt v paneláku a v září 1963 jsme se přestěhovali do Zábřeha. Nastoupil jsem na elektroprůmyslovku. Ve sboru působil Jan Trusina (otec Tomáše Trusiny, kterého jsem učil v nedělce), mládež, kytary, „zakázané“ brigády a prázdninová setkání v Jeseníkách.

Co Tvoje studium a zaměstnání?

Studium na VŠ nepovoleno, proto vojenská základní služba v Hranicích na Moravě. Potom zaměstnání v energetice, rozvodný závod Zábřeh.

V roce 1976 mi komunisté prikázali dálkově studovat ČVUT Praha. Odmítl jsem, už jsme měli dvě děti – když jsem chtěl, tak jste nepovolili – a teď prikazujete. Ale dobří starší přátelé mě přesvědčili, že to mám vzít. Vystudoval jsem, ale tím se stal tzv. kádrovou rezervou na ředitele závodu. Myslím, že Božím řízením jsem ale zároveň dostal nabídku, abych nastoupil do Prahy na generální ředitelství ČEZ v Jungmannově ulici. Jako řadový technik.

Odešel jsem do Prahy, tři roky bydlel ve služební garsonce a dojížděl za rodinou na Moravu. Pak jsme získali v Praze družstevní byt.

Po převratu jsem pracoval jako vedoucí odboru v přenosové soustavě naší země (ČEPS, a.s.). Mým oborem bylo dálkové řízení přenosové soustavy. Vyšší funkce jsem hned v počátku odmítl, jsem technik, dělat manažera by mě nebavilo. V roce 1991 – 1992 jsem byl v součtu asi půl roku v Mnichově na stáži v energetice, dnes RWE. Abychom se u nás naučili, jak se má řídit přenosová soustava (to jsou ty největší rozvodny, nejmohutnější transformátory a nejvyšší stožáry).

Jak jste se dostali do sboru v Dejvicích?

Když do Dejvic přišel můj bratranec Petr Hudec s rodinou, přišli jsme do sboru i my (Petr pochází rovněž ze Zábřeha, byli jsme spolu v mládeži).

V Zábřehu jsem byl ve staršovstvu a tak mně Gája přemluvila, abych kandidoval i v Dejvicích.

A něco závěrem

Když jsem byl malý, naše rodiny se pravidelně jednou za rok scházely, vždy okolo prvního nebo devátého května, kdy bylo volno. V Zábřehu, u dědečka. Hartovi, tedy rodina Jiřiny, byli sousedi. Jiřina nám to v dobrém záviděla, protože oni se takto nescházeli. Když jsme se vzali, tak to u nás okamžitě zavedla. Narozeniny už neslavíme v den narozenin, ale čtyřikrát do roka. Schází se nás okolo dvaceti.

Z velkého rodu Musilových, ze kterého po matce pocházím, žije sestřenice Helena Midriaková, vdova po ev. faráři v Prešově Jánú Midriakovi (jejíž dcera Rut Bízková je členkou našeho sboru). Potom už jen sestra Petra Hudce Rut Matějková, já a Petr Hudec.

No a rod Černohorských a Hrozných ze strany táty? To třeba, dá-li mi náš Pán dožít se nějakého „kulatého“ výročí, až příště.

Děkuji za moc hezké povídání a vzpomínky

Ptala se: Naděžda Sleziaková

Křížlický tábor očima Alušky Trgalové

V termínu od 24. 8. do 30. 8. se již tradičně konal náš dětský sborový tábor v krkonošských Křížlicích. Po krásných rozlučkových bohoslužbách s již ex-sborovou sestrou Martinou Študentovou se konal náročný přesun všech zavazadel, dětí, farárek a mladších vedoucích. Hned po příjezdu jsme kromě „tradičního“ mloka pod špalkem (jak bylo zmíněno v úvodníku minulého čísla suterénu) začali hledat i nové kamarády, vzájemné porozumění a taky způsob, jak společně přežít šest dní v poněkud omezeném prostoru křížlické fary a ještě ke všemu v rekordním počtu 40 účastníků! Tábor totiž letos naprosto naplnil a přeplnil svou kapacitu a sešli jsme se v krásném počtu:

- 23 dětí
- 14 mládežníků
- náš speciální starší mládežník (Dan Molnár, kterému moc děkujeme za jeho cennou pomoc při všech 7 uspořádaných křížlických táborech)
- a v neposlední řadě 2 úžasné faráčky, jimž patří veškerý vděk, obdiv a respekt za opětovné uspořádání této šílené akce

Jako téma táborové hry jsme letos měli příběh o Lichožroutech, inspirovaný dětskou knížkou od Pavla Šruta. Kromě mnoha zážitků z ponožkových her si děti s sebou domů odvezly každé jeden pár ponožek s lichožroutími motivy a také se naučily hymnu, kterou jsme si mohli ve sboru poslechnout na bohoslužbách 31. 8.

Za sebe osobně bych ráda vyzdvihla mladší děti z našeho sboru, které letos jely na tábor poprvé. Všechny to zvládly naprosto bez problémů

a bez většího stýskání, což nám umožnilo prožít čas tábora společně ve smíchu a hrátkách. K žádným těžkým úrazům nedošlo;) Počasí vyšlo skvěle a jídlo si všichni pochvalovali.

V průběhu tábora jsme také vzpomínali na všechny minulé ročníky. Když jsem jela na svůj první křížlický tábor v roce 2019 bylo mi devět let a moje maminka Magda Trgalová měla za sebou čerstvě svůj první rok v Dejvicích. Tehdy ještě na táboře vařil Pavel Ruml a my všichni, kdo jsme letos jeli jako vedoucí, jsme tehdy byly veselé dětičky hledající mloky pod špaliky. Ráda na to vzpomínám i právě proto, že to byl zlomový bod, kdy jsem si začala uvědomovat, že celá naše rodina do dejvického sboru patří, že zde máme svoje místo a začala jsem si budovat vztahy s mládeží a se všemi, kdo mi za těch 7 let, co od té doby uběhlo, přirostli k srdci tak moc, že už si to stěží dovedu představit jinak...

Od roku 2019 se nám navzdory covidu a jiným okolnostem povedlo tábor v Křížlicích každý rok opět uspořádat a i když se forma i obsazení tábora průběžně měnily a střídaly, tak dojem zůstával stejný. Vždycky to byla akce na kterou jsme se (alespoň u nás doma) moc těšili a s nasazením hráli všechny hry a později je i začali vymýšlet a chystat pro ostatní.

Jak se ale říká - v nejlepší se má přestat. A letos jsme jednoznačně pocítili, že společně s Majdou se nejspíš rozloučíme i s tímto konceptem sborového tábora v Křížlicích, jak jsme ho znali. Bylo to krásných 7 let, ale v aktuálním počtu a poměru vedoucích a dětí by bylo neudržitelné pokračovat i příští rok stejně. Nic tím ale nekončí. Naopak nás zřejmě čekají nové společné zážitky. Třeba na novém místě, nebo jiným

způsobem. Bude zajímavé hledat společně se Sašou nové cesty a způsoby, jak propojovat děti s mládeží v našem sboru. Minimálně za mládež můžu říct, že se na to moc těšíme a jsme připraveni věnovat tomu svou energii a čas.

A s touto nadějí a příslibem do dalších let se tedy srdečně loučím za křížlické děti i vedoucí a těším se na další společné zážitky.

Aluška Trgalová

PS: Díky za možnost být součástí sboru a za přijetí, které tu už od začátku cítím. Pro děti z farářských rodin bývají změny sborů poněkud náročné a obzvlášť v období dospívání je důležité a jednodušší zůstat ve stejném prostředí - a to se mi poštěstilo. Dejvice se staly mým sborem a jsem ráda, že s rodinou plánujeme tady pokračovat i nadále. Mám radost, že se budeme dál vídat!

Co pro vás přichystali Naši pěvci v říjnu

Srdečně Vás zveme na dva koncerty. Tentokrát ale zmíním napřed koncert, který se koná až jako druhý - protože právě on, respektive scénář k němu, vznikl jako malý dárek k říjnovým oslavám dvojvýročí dejvického sboru:

Ve středu 22. října v 19 hodin se v našem sboru koná další večer

Mezinárodní společnost J. B. Foerster uvádí
Vzpomínkový koncert k výročí úmrtí
Viktora Förstera (1867–1915)

Česká mozaika

ÚČINKUJÍ:

Olga Černá,
mezzosoprán

Václav Uhlíř,
varhany

Naši pěvci,
*chrámový
smíšený sbor,*
řídí

Lydie
Härtelová,
*varhanní
doprovod*

Lucie
Nováková-
Urbanová

PŘEDNÁŠKA:

Vladislava
Říhová,
historička umění

K založení
pražské
mozaikářské
dělny
Viktora
Förstera

v 18:00
(sraz pod mozaikou
průčelí kostela)

18. října 2025 v 19:30

Kostel Panny Marie Sněžné

Jungmannovo nám. 18, Praha 1

Vstupné dobrovolné
www.sjbfoerster.cz
info@sjbfoerster.cz

z volného cyklu „Slovo a hudba“. Před rokem to byl koncert „Všechny symfonie za lokomotivu!“, kde nás s životem hluboce věřícího Antonína Dvořáka seznámil herec Jiří Schwarz, v červnu jsme vzdali „Poctu Albertu Schweitzerovi“ spolu s Alfredem Strejčkem. Nyní je před námi premiéra večera „Nikdy se nesetkali“. Životními osudy Jiříka Třanovského a Jana Amose Komenského, autorů dvou kancionálů, z nichž naše církve čerpá dodnes, nás provede vzácný host Vladimír Hauser, herec brněnského Divadla Husa na provázku. V podání Našich pěvců zazní písně z Amsterodamského kancionálu, ze sbírky Cithara sanctorum a skladby J. B. Foerster, na varhany hraje Lucie Nováková Urbanová.

V sobotu předtím, tedy 18. října (v 19:30), jste zváni do chrámu Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí na koncert s titulem „Česká mozaika“. Koncert pořádá Mezinárodní společnost J. B. Foerster (a pro zájemce je připravena i přednáška od 18 hodin). - Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951), hluboce věřící člověk, měl mladšího bratra Viktora, malíře a tvůrce úžasných mozaik. Když Viktor r. 1915 předčasně zemřel na nádor na mozek, vypsal se Josef Bohuslav z obrovského smutku v kantátě Mrtvým bratřím (na slova R. Thákura a Bible kralické, žalm 23). - Na koncertu účinkuje Olga Černá - mezzosoprán, sbor Naši pěvci, Václav Uhlíř a Lucie Nováková Urbanová - varhany. Kromě Foerster zazní i skladby A. Dvořáka a J. J. Ryby.

Na oba koncerty je vstupné dobrovolné.

Těšíme se na Vás!!

Lydie Härtelová

Chlebový workshop

1 půvabná zkušená trenérka žitného kvásku, 10 nadšených evangelických pekařů, 27 ošatek, nejméně 20 cukrářských karet, 1,5 elektrické trouby na místě a další 4 připravené na ranní zásah, 2 konvice kávy a hlavně společné pevné odhodlání uspět.

Na druhé straně 16 kilogramů těsta.

Všechny je pojí jeden cíl: připravit 30 chlebů

Zvládnou to včas?

V pátek 19. září v půl páté večer jsme se sešli na workshop pečení chleba, jehož cílem bylo mimo jiné upéct 30 chlebů pro návštěvníky sobotního stánku, který jsme za náš Dejvický sbor chystali v rámci akce Zažít město jinak. Ve sborových místnostech už čekala Bára s dvěma hrnci plnými pečlivě připraveného těsta. Provedla nás postupem práce s těstem, tvarování chleba, stáčení do ošatek a nařezávání před vložením do trouby. Během celého workshopu se vyměňovaly tipy, zkušenosti a příběhy a vládla veselá atmosféra. Během pečení se uklízelo, připravovaly se aktivity na sobotní stánek a opět se povídalo a jedlo. Okolo půl deváté večer jsme mohli nakrojit první chleba a myslím, že za všechny mohu říct, že jsme byly s výsledkem velmi spokojeni.

Nakonec se i s ranním dopékáním posledních várek upeklo 33 chlebů. Děkujeme moc Báře, Saše a všem ostatním za organizaci, účast i podporu. Kdo ví, třeba se podobná mise někdy zopakuje!

Verča Petříčková

Zažít město jinak

Mám ráda ulice, když probíhá blokové čištění a na chvíli zmizí auta. Bez nich to najednou vypadá docela jinak. Jinak vypadala i sousední Uralská

v sobotu 20. září – ale ne kvůli čištění! Auta zmizela, nahradily je však stany, stánky, stoly, židle, křesílka, sedačky... Ulice ožila lidmi při sousedské slavnosti Zažít město jinak. Slavnosti, které organizují sami obyvatelé různých lokalit se obvykle konají třetí víkend v září kvůli Evropskému týdnu mobility. Koordinátorem celého Zažít město jinak je spolek AutoMat, o jednotlivé lokality se ale starají místní organizátoři – často parta přátel, místní organizace nebo spolek. Smyslem akcí je propojovat sousedské komunity a zpřístupňovat veřejný prostor pěším a cyklistům.

Loni jsem Uralskou jinak zažila poprvé, s aktivitami pro děti jsem strávila celý den u jednoho ze spřátelených stánků. Letos už jsme měli sborový stánek vlastní a já z něj a z dění kolem něj měla velikou radost. V pátek jsme s partou odhodlaných pekli chleby, připravovali různé tiskoviny a těšili se. V sobotu jsme od 11h dopoledne do 18h večer s další partou na stánku nabízeli ochutnávku chleba, ukazovali lidem kvásek, s dětmi zkoušeli uhodnout, jaké ingredience do chleba patří a jaké ne,

a hlavně jsme se s hodně lidmi dali do řeči. S některými o chlebu, s jinými o tom, kde je náš kostel a co se v něm děje. Někteří se zalekli, když zjistili, že nejsme řemeslná pekárna, ale evangelíci, jiní se vyptávali na to, v čem jsme jiní než katolíci. Zkrátka, nejruznější reakce i rozhovory. Mě potěšilo, že mnozí věděli, že náš kostel má vitrážová okna a kde ho najít. Těšilo mě ale i to, co vznikalo mezi námi na stánku, že tu bylo milo a laskavo, že se za námi zastavili různí členové sboru jen tak, pozdravit, povzbudit, že se ve stánku střídali lidé, kteří ve sboru vyrostli s těmi, kteří do něj přišli v dospělosti. Lapidárně to pak shrnul jeden z nás ve večerní zprávě pro dobrovolnickou skupinu: parádní akce, kam ČCE rozhodně patří. Vnímala jsem to stejně. Díky všem, kdo naši sborovou účast na Zažít město jinak podpořili – dobrým slovem, kusem darovaného času a vynaložené energie, nápadem, marmeládou, chlebem, úsměvem, modlitbou...

Saša Jacobea

Kalendář na říjen 2025

Bohoslužby 9:30	5.10. VP	Saša Jacobea, Díkčinění, bohoslužby s dětmi
on-line na:	12.10.	Pavel Pokorný, výročí sboru
<u>dejvice.evangelnet.cz</u>	19.10.	Zdeněk Susa, křest Zuzany Tiché
<u>/line-vysilani</u>	26.10.	Saša Jacobea
	2.11. VP	Saša Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik - Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00 2. 10. Střešovice , jinak Dejvice
Konfirmandi	neděle 19. 10. po bohoslužbách (informace a přihlašování u Saši Jacobea)
Nejmenší děti + rodiče	čtvrtek 10. 5. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 14. 10. v 19:00, téma: „Soucit a laskavost“ (info: Martin Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středa 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	pátek 23. 10. dopoledne
Obcování	pondělí 20. 10. v 19:00 (info: Andrea Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30 – 16:30
Klub poznávání	čtvrtek 9. 10. v 9.30, Jana Kohoutová: „O zajímavostech Malešic“
Staršovstvo	čtvrtek 2. 10. v 19:00
Ostatní	3. – 5. 10. Sjezd (nejen) evangelické mládeže, Teplice 5. 10. ordinace nový kazatelek a kazatelů, Martin ve zdi v 15:00 12. 10. 60. výročí sboru a 100. výročí kazatelské stanice, sborový oběd 18. 10. koncert Naši pěvci, kostel Panny Marie Sněžné, 19:30 1. 11. celocírkevní konference „Sřežít a obdělávat“ 8. 11. konvent Pražského seniorátu 8. - 9. 11. Nocování v kostele (akce pro děti)

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu
je v neděli 19. 10. 2025. Číslo vyjde 26. 10. 2025.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
 Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 739 246 347 (Markéta Petříčková, sborová sestra), <http://dejvice.evangelnet.cz>, [dejvice@evangelnet.cz](http://dejvice.evangelnet.cz)

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: **salár=101**, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103